

MARTINA STRAKOVÁ

RIEKA ŠUMOV

do tejto rieky vchádzam až po oči
 a tu uzriem
 svoje plynutie
 šumí
 stredmi kruhov
 takto duša odplýva
 telo opúšťa aby uvoľnila
 potenciál steradiánu
 elektrický výboj
 a tak to býva
 keď sa ocitám sama v sebe
 sebou len sebou prúdim ako rieka
 a moje oči vidia
 široké pláne dovidia
 až na koniec sveta som všetkým
 očami na prúde hladiny sveta
 prúdom
 steradiánom v jedinej sekunde
 rýchlosti svetla

I. BRALO MA PRIVINULO

k svojej podstate
 ktorá je zrazu na dotyk

celkom hebká

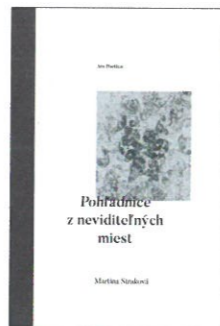
vchádzam do spomienky
 liečivej vône
 kamiliek

túlam sa polami
 púpavy, ľubovníka, černice a čakanky
 len aby som sa vrátila

pod náš luster

a znova objavila porcelán, čipky

a čaj

*Pohľadnice
 z neviditeľných
 miest,
 Martina Straková,
 vyd. Ars Poetica,
 78 s., 12 €*

II. SLOVÁ ZVLÁSOČNIEVAJÚ

- chromozómy
 rozvíjajúce sa do života
 miazgy

dviha sa vietor
 krdľov slovných stvárnení
 tvojich myšlienok
 - pavučina vláknitých stoniek sukulentov
 spája pohľadom neviditeľné

a jediná orchidea v obývačke
 jednoducho je
 zdieľaním všadeprítomnosti
 života

III. V PRÍLIVE PLYNUTIA

mimo čas
 soľou sa číria okruhliaky
 a sprievádzajú mi vlny

aby som aspoň na chvíľu

dokázala dýchať

najvnútornejšími žiabrami
 a nenápadne vplynula
 do krdľov
 neviditeľných tvorov

desaťtisíc
 metrov
 pod

hladinou

IV. ZOSTÁVA MI ROZLÚŠTIŤ

frekvenciu plynutia
 pohybov vôd
 oceánov
 vnútorného echa
 lastúr a závitníc
 podmorskej ríše

kde je všetko naznačené
 sonárne

a dopovedané plutvami

spočívam v najhlbšom sústreďení
 kam sa slová ani svetlo
 nedostanú inak

len telepatickými výbojmi

V. SULFUR

sa dotýka našich slnkom opálených tiel
 na miestach
 kde nám okruhliaky
 vtlačajú svoj tvar *chodíme bosí*
 aby sme opäť pocítili
 že sme stále živí
 že nič nie je predstierané

hapticky
 zakoreňujeme sa v najdôvernejších bodoch
 kde soľ znamená dreň
 a voda je matná a chladná

VI. VNÁRAM SA DO OZÓNU ŠUMENIA

rodím sa zo svojej intímnej peny
 v mušli
 budem
 krásnou sama pre seba
 môj milovaný
 len zo samej vášne budem
 sama sebou

rozkvitnem

do svetla aury

ako Hildegard von Bingen

MARTINA STRAKOVÁ vyštudovala kulturológiu, neskôr získala štipendia na popredných nemeckých univerzitách a doktorát v odbore dejiny filozofie. Venuje sa písaniu poézie, maľbe a taktiež umeleckému prekladu z nemčiny a angličtiny. Vede workshop kreatívneho písania Prines svoju báseň, ktorý ponúka program medzinárodného festivalu poézie Ars Poetica. Debutovala básnickou zbierkou Pohľadnice z neviditeľných miest (Ars Poetica, 2019). Žije a tvorí v Bratislave.

VII. SVIT LAMPÁŠOV

v antikvariáte

v Terste

čoraz viac károvaný
 obrus

 predkrm
 chlieb s maslom a olivami krčah plný
 hlboko priezračnej vody

je leto

a voniame mliekom

 červeným
 vínom

plynieme sklom z Murana

ostrieže, losos, kalmáre hodiny

more na veži